

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFROUW
C. A. A. F. GOEMANS ♦ J. W. BARTELDIS ♦ J. A. TIRION
F. TOLLENAAR ♦ TH. A. RESINK

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 21. X

VRIJDAG 4 APRIL 1924.

INHOUD: D.S.C.: De Heeren uit de Phoenixstraat; Delftsch Studenten Tooneelgezelschap. — Verenigingsleven: Practische Studie; Vrije Studie—Nederl.-Duitsche Vereeniging. — Ingezonden: Meneer Faust. — Boekbespreking: De ideëele echtscheiding. — Technische Hoogeschool: Aanmelding Cand.-examens; Aanmelding Ing.-examens; W. G. v. d. Boor's Studiefonds.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DE HEEREN UIT DE PHOENIXSTRAAT.

V.

(Door een abuis eerst in dit nummer opgenomen).

Het zou te veel worden indien ik punt voor punt alle opmerkingen moest beantwoorden aangaande de verschenen artikelen. Van verschillende zijden, ook buiten het D.S.W. om, heeft men het betoog bestreden; hier heette het scherp, daar ondeskundig, weer elders onjuist of onwaar. En daarom wijd ik een extra artikel aan het voorgaande, waarin ik zal trachten aan mijn lezers duidelijk te maken wat ermee bedoeld was. Want men blijkt mij niet begrepen te hebben. Ik heb liever dat men zich inspannt om de strekking te begrijpen — daarvoor immers heb ik mij de moeite gegeven zulks telken weke neer te schrijven — dan dat men oppervlakkig en vluchtig een ongunstig of gunstig oordeel over het geschrevene velt. Vooreerst zal ik enkele zinsneden, waarover men vooral gestruikeld is, ophelderen.

De Heer v. Soest meende, dat ik, als blijkbaar ondeskundige me voorbijgepraat had. In het begin is er duidelijk op gewezen, dat ik zou spreken over de verstandhouding onder de leden en alles wat daarvan het gevolg kan zijn. Daarover kan ieder lid — dermate deskundig dat hij enkele jaren het Corpsleven met belangstelling heeft gadegeslagen — zich een oordeel vormen. Familieregeering is een woord, dat de zaak in een te ongunstig licht stelt; over vriendjeskwestie (de gebruikelijke term) spreek ik straks nog. Kliekjesgeest bestaat wel degelijk, d.w.z. een zeker conservatisme bij den student, dat zich verzet tegen een meer uitgebreide kennismaking; de neiging om zich in een beperkte vriendenkring op te sluiten. Ik ken haar uit mijn naaste omgeving.

Hiermee zijn de argumenten van den Heer van Soest reeds beantwoord.

Speciaal aan een opmerking van H. H. wil ik een kleine beschouwing vastknoopen. „De Corpsswet waarborgt de meest democratische wijze van verkiezing”. Dit is echter uitsluitend toepasselijk onder een kerngezonden toestand. Dan komen de kandidaten door en uit alle Corpsleden, dan is een tegen-candidaat een natuurlijke tegenhanger voor een ongeschikt of ongemotiveerd gesteld persoon, dan is de stemming tamelijk objectief. Men neemt aan dat er geen scherp tegengestelde groepen zijn, die stemmen ten gunste hunner eigen belangen, aangenomen verder dat er geen naijver bestaat, geen gevoel van eigenwaarde, doordrijverij, en tenslotte dat vijandigheid of haat als resultaat der verkiezingen uitgesloten is. Dergelijke leemten kan een wetsartikeltje nooit opvullen. Het is een machteloze formule bij een laksche geest van het meerendeel der studenten, waardoor tegencandidaten zeer zelden gesteld worden.

Tof zoover in 't algemeen. Ik wil volstrekt niet beweren, dat al deze gevallen zich momenteel voordoen. Een ideaal toestand heerscht er echter niet en, bezien we de bestuurskwestie van de moreele kant, welke bedoeling bij mij uitsluitend voorzat, dan heeft een beroep op de wet geen zin. Men kan onmogelijk ontkennen, dat bijna steeds de eigen belangen naar voren worden

getrokken. Hebt ge wel eens gezien, dat bij een legencandidatuur één der kandidaten zich terug trok met de erkenning dat hij minder geschikt was voor of minder recht had op de opengekomen plaats? De zaak wordt altijd uitgevochten. En dat is een ander vechten dan bijv. de wijze waarop op den Corpsdiësavond gevochten wordt. Ik begrijp dan ook niet, dat men met zoo'n verontwaardiging opkomt tegen de vermelding van die belangen, die bij verkiezing, gesteld door bestuur of anderen, in het spel zijn.

Ik heb het ook niet gehad over de waarde der besturen voor haar functionarissen, slechts over de waardeering van buitenaf, de moreele invloed. Daarbij treedt een overschatting op die de goede geest onder de meest actieve en belangstellende jaren bederft. In dien zin is bedoeld bij de opmerking over bedeeden en onbedeeden.

Een nadere uiteenzetting over de beteekenis van besturen en dergelijke meer theoretische beschouwingen hooren hier niet thuis. Ik behandel deze vervelende zaak alleen voor zoover zij een gevolg is van de naijver in onze gelederen. In dit verband zij ook de vriendjeskwestie ditmaal beschouwd. Sommigen vinden dit een uitstekend systeem, anderen noemen haar zelfs noodzakelijk. Mijn gevoel komt op tegen de vriendjeskwestie, als zijnde één der hoofdoorzaken van een slecht samengaan der leden, scherpe kanten aan besloten groepen, en die soms onredelijke en onverantwoordelijke antipathieën in het leven heeft geroepen.

Ef moet nadrukkelijk op gewezen, dat mag het bewijsmateriaal niet overvloedig zijn om bovenstaande opmerkingen on-dubbelzinnig te verdedigen, daarmee de grond van het vraagstuk nog niet is goedgepraat. De verschijnselen, die we in alle lagen van de groote-menschenwereld treffen en die tot allerlei onaangename verhoudingen aanleiding geven, zijn in onze studentengemeenschap overgenomen. Ik noemde de naijver en de slechte verstandhouding, de domme verdeling in partijen, dingen die misschien oppervlakkig in het dagelijksch leven niet zoo merkbaar zijn, maar juist daarom des te meer bestreden moeten worden; er zijn nog meer van zulke overgenomen gewoonten waarop ik later kom. In de volgende artikelen over het verenigingsleven zal ik vooreerst nog wijzen op de gevolgen, soms geheel onbewust, die genoemde zaken op het studenten- en studielevens hebben.

Het is, tenslotte, geen groote verdienste om dit soort beschouwingen belachelijk te maken op een of andere wijze; even gemakkelijk als een groote mond in een kring van goedig-accepteerende hoofden weet te regeeren door middel van een paar grove grappen en een dosis onverwerkte alledaagsche opmerkingen.

Ik weet te goed dat een ernstig student — en de tijd eischt maar al te zeer ernst — zich moet afvragen welke beteekenis het Corps in de studentenmaatschappij bezit en men zich wel degelijk rekenschap moet geven van de gebeurtenissen die zich jaarlijks binnen haar muren afspelen. Een vergelijking van het D.S.C. met andere Corpora is daarbij niet op zijn plaats. In volstrekten zin zijn we verantwoordelijk voor de geest in Delft; en daaraan werkt elk student.

MEPHISTO.

DELFTSCH STUDENTEN TOONEELGEZELSCHAP.

Uitvoering op Donderdag 10 April 1924, des avonds ten acht uren, in den Stads Doelen (Kleine zaal).

Nadat, door onvoorziene omstandigheden het onmogelijk bleek, „Gaudeamus” van Andrejew ten tooneele te brengen, is

het 't D. S. T. G. gelukt het volgende programma samen te stellen:

1. De Vroolijke Dood. Harlekinade van Evrëinoff.
2. Het Schouwtooneel der Ziel. Monodrama van Evrëinoff.
3. De Ongelike Beer. Grotoske van Tchechow.

De regie is in handen van den heer J. de Meester Jr., de decors zijn het ontwerp van den heer G. Hordijk, terwijl de muziek voor „de Vroolijke Dood” gecomponeerd wordt door den heer I. Lilien.

Bij voldoende deelname zal een tweede uitvoering na de Paaschvacantie volgen.

VEREENIGINGSLEVEN.

JURY-VERSLAG VAN DE PRIJSVRAAG

tot het verkrijgen van een nieuw Diploma voor Eere-lidmaatschap en een voor Gewoon lidmaatschap, uitgeschreven door het Civiel- en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie”.

Diploma van Eere-lidmaatschap.

Ingekomen waren 4 ontwerpen onder de motto's: Distel, Hans, Papyrus en Woubrugge.

Bij de beoordeeling werd allereerst gelet op goede vulling van het vlak en duidelijkheid van de voorstelling, op het lettertype en de schikking der letters in het woord, de groepeerings tot een decoratief geheel en op de contour van het ontwerp, een en ander in verband met den aan een Eere-lidmaatschapsdiploma te stellen eisch, te kunnen worden ingelijst.

Bij de eerste schifting viel het ontwerp onder motto Papyrus af, dat van lettertype slecht en decoratief van het karakter is van 30 jaar geleden, zonder daarin iets bereikt te hebben.

Van de overgebleven ontwerpen zijn de lettertypen op zichzelf behoorlijk.

De ontwerpen onder motto Hans en Woubrugge staan echter wat de groepeerings der letters in het woord en de woordschikking aangaat onder het ontwerp motto Distel, dat bovendien krachtiger van contour is en decoratief in alle opzichten gesteld moet worden boven de beide eerstgenoemde, al is de uitwerking der figuren niet steeds even krachtig als de opzet van het geheel.

Omtrent de motto's Hans en Woubrugge werd nog opgemerkt dat beide een eenigszins „rammelend” geheel opleveren, terwijl de zekere mate van stugge zakelijkheid die het ontwerp Woubrugge kenmerkt voor een Eere-lidmaatschapsdiploma niet aangenaam aandoet.

De eerste prijs werd dus toegekend aan het ontwerp onder motto Distel, terwijl aan het bestuur van „Practische Studie” werd voorgesteld geen tweede prijs toe te kennen doch het daarvoorbeschikbare bedrag te verdeelen onder de inzenders van motto Hans en motto Woubrugge, waarmee het bestuur accoord ging.

Bij de opening der naambrieven bleken de inzenders te zijn:

- motto Distel: G. Hordijk, cand. b.i.
- „ Hans: H. Winkelman, cand. b.i.
- „ Woubrugge: H. van der Laan, bouwk. stud.

Diploma van Lidmaatschap.

Ingekomen waren 9 ontwerpen onder motto's: 1894—1924, Distel, Hans, Misschien, Passer, Toet-Ank-Amen, Weepee, Woubrugge en een ontwerp zonder — althans zonder uiterlijk kenbaar — motto.

Bij de beoordeeling werd naast lettertype, groepeerings en woordschikking de zekere mate van zakelijkheid die van een dergelijk diploma als kwitantie gewenscht is, in acht genomen. Opgemerkt werd echter dat geen der inzenders er geheel in geslaagd is, zich boven deze zakelijkheid, boven het koele en eenigszins stugge uit te werken.

Teleurstellend was tevens dat, hoewel het aantal ingekomen ontwerpen bevredigend is, de gemiddelde kwaliteit der inzendingen weinig reden tot verheugheid gaf, zoodat reeds dadelijk 5 ontwerpen ter zijde moesten gesteld worden, die en wat lettertype en wat decoratieve opzet aangaat beneden het middelmatige geacht werden.

Van deze 5 voldeden de ontwerpen „Misschien” en dat „zonder motto” bovendien niet aan de eischen van het programma.

De ontwerpen onder motto Toet-ank-Amen, Passer en Weepee getuigen van meer arbeid, die echter weinig resultaat heeft opgeleverd.

Ook een zesde ontwerp onder motto Hans viel af, daar het, hoewel van beter lettertype, niet tot een redelijk geheel was opgelost.

En van de overgebleven drie ontwerpen werd dat onder motto Distel als geheel te zwaar geacht, terwijl ook op de letters — de groote hoofdletter B b.v. — hier en daar wel iets aan te merken valt.

Het ontwerp onder motto 1894—1924 is goed van lettertype en groepeerings, als geheel echter te yl, terwijl de decoratieve verwerking van de letters T. H. met steenverbanden en driehoekmotieven gezocht aandoet.

Het ontwerp onder motto Woubrugge voldeet ten slotte het best aan de eischen aan een lidmaatschapskaart te stellen, is

goed van lettertype en groepeerings, en in behoorlijke verhoudingen zakelijk gehouden, echter bij het koele en nuchtere af.

Aan dit ontwerp werd een eerste prijs toegekend, terwijl wederom aan het bestuur werd voorgesteld het voor een tweede prijs uitgetrokken bedrag te verdeelen onder de inzenders van 1894—1924 en Distel.

Bij de opening der naambrieven bleken de inzenders te zijn:

- motto Woubrugge: H. van der Laan, bouwk. stud.
- „ Distel: G. Hordijk, cand. b.i.
- „ 1894—1924: C. B. van der Tak, bouwk. stud.

TWEEJAARLIJKSCHE BOUWKUNDE-TENTOONSTELLING.

Werk van leden van het Civiel- en Bouwkundig
Studentengezelschap „Practische Studie”.

Bibliotheek der T. H.

Een keurcollectie reclameprenten, overal door de stad en in de gebouwen der T. H. verspreid, kondigt deze tentoonstelling aan. Zij zijn voor een deel uitingen van fanfare: schallende trompetters, luide klokken, stralende zonnen, alle onder aanvoering van den faun, die op den hoek van Peperstraat en O.D. kwistig zijn bloemen strooit. Voor een ander deel uiten zij zich in symbolen aan het bouwen zelf ontleend, vóóraan de statige saan, opgesteld vóór Waltman, daarachter de vele hoopvolle „perspectieven”, die — o, duistere symboliek — alle uit een peilloozen afgrond genomen schijnen.

Den beiden ontwerpers van de twee vooraanstaande platen werden bij de opening der tentoonstelling de gebruikelijke werkelijk goede sigaren uitgereikt.

Voor het overige stipte de voorzitter van P.S. in zijn openingswoord nog eenige belangrijke punten aan.

Allereerst had de prijsuitreiking plaats van den diploma-prijsvraag, waarvan het jury-verslag elders in dit nummer is opgenomen en alle ingekomen ontwerpen, de bekroonde tevens uitgevoerd, mede tentoongesteld zijn.

Een tweede punt betrof het aantal inzendingen; blijkbaar is de animo zoo groot geweest dat slechts één vijfde gedeelte van al het ingezondene geëxposeerd kon worden, wat de Ophangcommissie misschien tal van dreigbrieven zal bezorgen, maar ten slotte toch prettig aandoet na de vrij matige en lauwe belangstelling van de vóórgaande tentoonstelling.

Evenals de reclameplaten, geeft het tentoongestelde werk zelf blijk van een groote verscheidenheid, waarbij echter uiterst-rechts en uiterst-links ontbreken, wat aan de heele tentoonstelling een zekere rust geeft, al blijven de tegenstellingen groot genoeg om elke gedachte van zich af te zetten, dat hier „school” zou gemaakt worden.

Aan den anderen kant gaat de verscheidenheid weer niet zóó ver dat men een zekere mate van gelijkgericht-zijn in dit werk geheel kan ontkennen.

Deze bestaat wel in de eerste plaats in een vrijwel algemeen handhaven, althans toepassen, van het uitgesproken zichtbare dak.

En dat onder den rook van Den Haag dat op gebied van dakloosheid een zoo vooraanstaande plaats inneemt.

Maken wij dan nog een dak of wéér een dak? Is het een conservatief handhaven of een bewust toepassen?

Heeft de Klerk het dak ooit geheel als motief genegeerd, vertoont niet het jongste werk van Dudok de schuchtere sporen van een groeiend dak?

En staan wij in dezen als Hollanders niet dichter bij de romantiek der „Amsterdammers” dan bij de idealen van de „Stijl”-groep en de gezellige-woonpakhuizen-van-beton-met-spiegelglas-in-dit-bibberklimaat, die le Corbusier ons in het nieuwste snulje „Vers une Architecture” voorspiegelt?

Wat toch voor een „ingenieur” de grootst mogelijke mate van zaligheid zou moeten zijn, gezien de kunstwaarde die men op het oogenblik meent aan sommige, zuiver zakelijk-technisch tot stand gekomen producten, te moeten toekennen.

Heeft het tenslotte zin in ons klimaat de massa-groepeerings tot eenigste uitdrukkingsmiddel te proclameeren?

Of spreken in Noordelijke streken ook de raamopeningen, „les pleins et les vides”, een woordje mee?

Al deze vragen drongen zich bij deze tentoonstelling aan mij op.

Merkwaardig in dit verband is het ontwerp van een beurs, die het als massa-ontwerp „doet”, maar waarvan de, — geheel aan het vlak ondergeschikt gehouden, — plaatsing der ramen een groot deel van eigen massaliteit vernietigt.

En nu lijkt het mij juist dat deze tentoonstelling ook in dat opzicht zich stelt tegenover de blok-bouwers, en zich veeleer schaaft aan de zijde van hen die het raam aanvaarden en daarmee de decoratieve oplossing van het raam in het vlak; waarvan m.i. getuigen een aantal landhuizen en grootere ontwerpen, en b.v. ook de foto's van een uitgevoerd nieuw raadhuys.

Behalve de hiervóór genoemde zijn de foto's van werk uitgevoerd door oud-leden, die gedurende de laatste 5 jaren zijn afgestudeerd, een weinig teleurstellend, in kwantiteit zoowel als in kwaliteit.

Het is overigens niet doenlijk een volledig overzicht van het aanwezige werk te geven; het noemen van enkele namen of eenig werk zou hier niet op zijn plaats zijn, omdat deze expositie geen werk is van enkelingen die het werk der overigen ver in de schaduw stellen; er is hier veel behoorlijk werk uit veel verschillende landen, en op velerlei gebied.

Want behalve de bouwkundige ontwerpen zijn er decoratieve, waarvan een tweetal glas-in-loodramen en schetsen van het lustrumwerk den hoofdschotel vormen, er zijn eenige vlotte reisschetsen en er is een weinig kunstnijverheid, er is genoeg te zien voor al-of-niet bouwkundigen om een indruk te krijgen, die niet geheel onbevredigend zal zijn.

H. F. ZWIERS, b.i.

**BOUWKUNDE TENTOONSTELLING
"PRACTISCHE STUDIE"
VERLENGD T/M WOENSD. 16 APRIL
DINSDAG'S EN VRIJDAG'S
'S AVONDS VAN 7-10 UUR GEOPEND**

VRIJE STUDIE.

NEDERLANDSCH-DUITSCHERE VEREENIGING.

Naar wij vernemen, zal in de volgende week voor de Afdelingen Delft, Den Haag en Amsterdam der Nederlandsch-Duitsche Vereeniging, resp. op 7, 8 en 9 April optreden Dr. H. Prinzhorn uit Wiesbaden. Hij is een Duitsche zenuwarts, die tot voor kort verbonden was aan het Sanatorium „Weisser Hirsch" in Dresden. Hij heeft een belangrijk boek geschreven, n.l. „Bildnerlei der Geisteskranken", dat zoowel in Duitschland als daarbuiten zeer sterk de aandacht heeft getrokken. Hij vergelijkt daarin de kunstuitingen van bepaalde zenuwlijders (Schizophrenen) met de ultra-moderne kunst. Het onderwerp is zoowel voor psychiaters als voor kunstvrienden en belangstellende leeken, vooral in onzen tijd zeer interessant. Hij heeft in verschillende landen zijn onderwerp bestudeerd en een groot aantal lichtbeelden verzameld, die hij bij zijn voordrachten vertoont.

INGEZONDEN.

MENEER(?) FAUST.

Motto: *)

Willst du genau erfahren, was sich ziemt,
So frage nur bei edlen Frauen an.

Hè wat flauw van je om zoo onaardig tegen me te zijn. 'k Vind het ingemeen van je hoor, dat je in het D.S.W. zulke toespelingen op mij maakt. Omdat Goethe jou en mij in één boek samen laat optreden, en niemand ooit gelet heeft op mijn protest wil jij het nu laten voorkomen alsof wij de beste vrienden zouden zijn. Wat een verbeelding! En dan zoo'n oude vent. Bah, net of een vrouw niet door de schmink heen zou zien, dat de mooie jongeling, waar Goethe mij verliefd op laat worden, geen andere is dan de oude droge kerel uit de eerste akte.

Ik heb het Goethe ook erg kwalijk genomen, en hem ook lekker even verteld wat ik van hem dacht. Maar hij is ook al zoo'n nare mispunt, en op alles wat je zegt antwoordt hij met een paar dichtregels, zet daarbij dan een gezicht of hij de wijsheid in pacht heeft en denkt waarschijnlijk iets groots verricht te hebben. En de mannen, die hem dan hooren, zetten ook een heel wijs gezicht, trekken heel veel rimpels, knikken elkaar ernstig toe, en zeggen: „Nou, nou, die man kent de wereld en de menschen", en schudden dan nog een tijdje met hun wijze bollen heen en weer.

Goethe zou de menschen kennen?! Wie anders dan mannen kunnen zoiets beweren.

Goethe zou zeker ook de vrouwen kennen?! 't Is om je dood te gillen! — Hemeltjief, wie laat nu een meisje verliefd worden op een man wiens voornaam ze niet eens kent. Hoe moet ze hem dan wel aanspreken? Lieve Faust, of misschien „Liefste Doeter Faust?" Brr, 't is om rillingen van te krijgen.

Nee, hoor, Goethe is een groote zwanneus, net als jij Faust, net als Mephisto, net als al die nare, overdreven mannen.

Maar nu jij het zoo uitlokt, zal ik alles vertellen.

Het is al een heele tijd geleden, ik was nog niet lang in de hemel, daar komt op een goeie dag Petrus op me af.

„Meisje, meisje, dat had ik niet van jou gedacht, dat valt me tegen."

En als ik hem dan vraag wat er is, vertelt hij me 't verhaal van Goethe die z'n Faust geschreven heeft. Hij had het juist aan de poort gehoord van een paar nieuwaangekomenen.

„Zoo'n schandelijke leugenaar, hoe durft zoo'n akelige naarling dat te zegen. En ik ken meneer Faust heelemaal niet, en wil hem nooit leeren kennen ook!"

*) Van den zetter.

Maar dacht je dat hij het geloofde?

Natuurlijk ben ik direkt gaan uitzoeken wie die Faust was en ik zag al gauw dat jij ook één van de slachtoffers van Goethe was.

O, wat ik die Goethe gehaat heb, in die eerste dagen. Zoo valsch, om de naam van een eerzaam meisje te bezoedelen, jakkes!

Op jou was ik niet boos, in 't begin, ik had je wel zien ploeteren in je studeerkamer, je was toen nog het arme leeraartje, dat zoo graag iets meer wou weten dan een ander en je wist van de heele schrijverij van Goethe nog niets af.

Ik stond juist uit te kijken, toen jij het boek las, en zag hoe je eerst schrok, en óók tegen Goethe uitvoer. Ik hoopte in jou al een helper te vinden, om Goethe dergelijke practijken af te leeren, maar toen — toen veranderde je gezicht. Heelemaal. De bescheiden trek om je oogen verdween, langzaam, heel langzaam, er kwam iets anders om je mond, 't leek een lach, maar 't was het toch niet; je houding veranderde, ik begreep er niets van, toen — het leek alsof je eerder blij was met dat boek. — Ik wist niet wat 'k er van denken moest, en besloot op je te blijven letten. En, jawel hoor, 's avonds zat Meneer Faust aan z'n Stammtisch tegen z'n vriendje op te scheppen over die Gretchen die zooveel van jou gehouden had.

O, laffe nare lammeling, 'k had op je kunnen spuwen. Maar toch heb 'k jou nooit gehaat, zooals ik Goethe gehaat heb, daar was je me te min voor.

Na dien dag was al mijn doen en laten op Goethe gericht, en 't was mijn werk dat hij per slot in de hemel kwam, en niet in de hel, zooals hij verdiende. Ik moest hem spreken, hem m'n afschuw in 't gezicht slingeren.

O wat heb ik naar dat oogenblik gesmacht, geen seconde liet mijn haat hem vrij, mijn verlangen was sterker, dan ooit een vrouw voor een man heeft gevoeld.

En toen kwam hij — — —

„Ellendeling — O jij gemeene — —" Opwinding belette me door te gaan, en dat mispunt, die draak van een vent begint met z'n dichtregels.

„Du liebes Kind, komm geh mit mir!

Gar schöne Spiele spiel ich mit dir."

Ik stikte haast van woede; eindelijk kon ik met moeite uitbrengen: „Vreeselijke draak — hoe durfde jij, — hoe kreeg je 't in je hoofd"; toen zalfde zijn stem:

„Wenn ein Edler gegen dich fehlt,

So tu', als hättest du's nicht gezählt."

't Was niet om uit te houden. „Jij een Edler — — jij een — toen viel hij me weer in de rede, en tergend langzaam zei hij:

„Viel Dinge sind's,

Die wir mit Heftigkeit ergreifen sollen,

Doch andre können nur durch Mäszigung — —"

„Schei uit," schreeuwde ik, „je zult het hooren. Weet jij wel hoe jij mijn naam door 't slijk sleurde, hoe — —"

„Grau, teurer Freund, ist alle Theorie

Und grün des Lebens goldner Baum."

„Bah, jij misselijke vent, jij kwal, hoe kon jij beweren — hoe kon jij mijn naam met die van Faust verbinden — — nooit heb ik hem gekend, nooit."

„Es irrt der Mensch, so lang' er strebt," durft de ellendeling nog zeggen, en laat mij bezwijmd liggen.

Later pas merkte ik hoe hol en leeg z'n woorden waren geweest, hoe 't enkel jagen naar effect was, z'n gedachten waren als z'n beelden.

Er moet wel erg veel koper in het goud zitten, waarvan hij z'n groene boom opbouwt.

En nu, Faust, heb ik met jou nog iets te bespreken. Jij durft mij te beschuldigen? Jij durft beweren, dat ik uitstapjes naar de aarde maak? Bah, op welk peil zijn je gedachten al gezonken. Ik had altijd wel gedacht, dat jij zóó één was, maar dit, nee dit is te erg! Moet ik soms vertellen dat jij nooit in den hemel te vinden bent, als daar beneden groenencomédie's en apachenbals worden gegeven?

Wat het D.S.W. betreft, daar heb ik me gewoon op geabonneerd en krijg het nu vrijwel wekelijks toegezonden. Het D.S.W. is hier niet verboden, meestal staat er toch niet veel belangrijks in.

Overigens hoop ik je niet gauw weer te zien.

GRETCHEN.

BOEKBESPREKING.

De ideële echtscheiding, door W. R. L. Segwaert.
Baarn. Hollandia-drukkerij.

Een vlugschrift (Levensvragen XI 7), een enthousiaste rede-natie, waarin de schrijver ons eerst vlug vertelt, wat eigenlijk de ideële echtscheiding is. Dit is n.l. in tegenstelling met de vroegere echtscheiding, die op bijna fysieke noodzaak berustte (mishandeling, gevangenisstraf, enz.), de echtscheiding op meer ideële gronden, n.l. door leegte in het huwelijksleven, enz. Dit verklaart de schrijver 1, 2, 3 als volgt:

Vroeger waren er die ongelukkige huwelijken ook, maar toen was de vrouw niets, een soort slavine (net als de arbeider) en

die huwelijken bleven gewoon bestaan. (Zie Casanova. J.W.B.)
Sedert kort heeft de vrouw zich geëmancipeerd, ook net als de arbeider.

„Het besef, dat het vrouw-zijn een gave op zichzelf is, een gave even mooi en goed als die van den man, wekte een nieuw geloof en nieuwe verlangens. Men maakte iets van zijn vrouwelijkheid, iets oorspronkelijks, iets zelfstandigs. Men wilde er van maken, wat er van te maken was. Naast den modernen arbeider was de moderne vrouw ontstaan.”

De dingen gebeuren allemaal plotseling; de aanleiding hiertoe is o.a. „de tijdgeest, die voortschrijdt en ook aanklopt aan de deur van een tot nog toe normaal levend gezin.”

Dit is heel erg, het is bijna Amerikaansch.

De schrijver gaat voort ons alles overzichtelijk en vlug te verklaren, de ontwikkeling van het mensdom en de liefde inclusief.

Allerlei romanciers worden aangehaald, Galsworthy, Carry van Bruggen, Ernst Zahn en eindelijk nog die goede Strindberg, deze laatste om ons te overtuigen van die heerlijke leerstelling, dat een bestaan, dat zijn economische grondslag verliest, ook psychisch wankel komt te staan. (Leest u toch nog eens een andere schrijver, mijnheer S., Waldemar Bonsels b.v. en Artzibaschew).

Ondanks al die enthousiaste zinnen, die op ons aan komen stormen, en waarin met begrippen geslingerd wordt, die een betere behandeling waardig zijn, komt er één goed ding uit dit boekje naar voren.

Het is daar, waar hij waarschuwt tegen de z.g. zuiverheid, die door een echtscheiding zou moeten ontstaan.

Die zuiverheid laat n.l. wel eens iets te wenschen over.

Na alles komt hij tot de slotsom, dat het huwelijksvraagstuk een der lastigste is van den tegenwoordigen tijd en dat het struisvogelpolitiek ware, dit te ontkennen.

Mijnheer S., wij zijn dit volkomen met u eens, en eigenlijk wisten wij dit al.

J. W. B.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

CANDIDAATS-EXAMENS VOOR DE ZOMERVACANTIE 1924.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der vóór de Zomervacantie 1924, af te nemen Candidaats-examens, hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding uiterlijk 15 April 1924 zal zijn ingekomen bij de Administratie der Technische Hoogeschool, afdeling examens.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het gedeelte van het examen, waaraan men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

Formulieren voor de aanmelding voor de bovenbedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

AFDEELING DER BOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Bouwkunde aan de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Bouwkundig Ingenieur**, dat zal worden afgenomen vóór de Zomervacantie 1924, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 15 April 1924, bij den Secretaris der Afdeling, Professor Ir. J. A. G. van der Steur te Delft.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

AFDEELING DER MIJNBOUWKUNDE.

De Voorzitter van de Afdeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Mijningénieur**, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1924, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. Dr. H. A. Brouwer, Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór 1 Mei 1924.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.

AFDEELING DER ELECTROTECHNIEK.

De Voorzitter van de Afdeling der Electrotechniek der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het **Ingenieurs-examen voor Electrotechnisch Ingenieur**, hetwelk door genoemde afdeling zal worden afgenomen vóór de Zomervacantie van 1924 zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeling, Prof. Dr. Ing. Ir. H. S. Hallo (uitsluitend laboratorium voor Natuurkunde en Electrotechniek, Kanaalweg 2, te Delft) vóór 15 April 1924 onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd Candidaatsexamen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr.

W. G. VAN DER BOOR'S DELFTSCH STUDIEFONDS.

Curatoren der Technische Hoogeschool maken bekend, dat door hen uit de renten van het W. G. van der Boor's Delftsch Studiefonds jaarlijks aan ten minste vier studenten beurzen worden beschikbaar gesteld. Zij, die ten minste vier klassen van het Gymnasium, Lyceum of H.B.S. te 's-Gravenhage hebben doorlopen, zullen bij de toekenning daarvan de voorkeur hebben.

Zij, die voor toekenning eener beurs uit dit fonds in aanmerking wenschen te komen moeten zich schriftelijk vóór 15 April a.s. onder opgave van de redenen, die hen tot het doen hunner aanvraag leidden, wenden tot den Secretaris van het College van Curatoren.

ADVERTENTIËN.

JOH. A. LOMMERS (6)

MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

M. BIERMAN (6)
40 BUITENWATERSLOOT 40
KOOPT MEUBELN, WITTE PAKKEN,
NET GEDRAGEN KLEEDING.
AAN HUIS TE ONTBIEDEN.

Stoom-Wasch- en Strijkinrichting
„HELDERLUST”

G. J. VAN DER MEER,
Hugo de Grootstraat 52/54. Telef. 540.

Behandeling van de fijne Heerenwasch:
BOORDEN, OVERHEMDEN,
MANCHETTEN, ENZ. ENZ.

Ontvleken en oppersen van Heeren-Costuums.
ZEER BILLIJKE PRIJZEN. (20)

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061
Prima consumptie. - Billijk tarief.

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naam-
kaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties,
Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247